

בס"ד ל' כסלו ה'תש"פ
הדלקת נרות - 16:24
צאת השבת - 17:16
רבנו תם - 17:47
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 992
@ בשבת וביום ראשון ראש חודש טבת.
@ לא אומרים "צדקתך".
@ מוסיפים בהפטרה פסוק ראשון ופסוק אחרון
"השמים כסאי" ומ"מחר חודש".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "דוני ושמה"
(זכריה ב')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביהכ"נ "אוהל-מועד" ב- 20:30
מענייני הפרשה:

פרשת מקץ

📖 "ויאמר מרגלים אתם"

מדוע האשימם דוקא באשמה של מרגלים? באר האדמו"ר מגור הזקן זצוק"ל, כי יוסף חשש שמא יחקרו וישאלו את אנשי המקום על אודות אחיהם שנמכר לכאן, ועלולים להודיע כי אותו העבד שנמכר הוא המלך, ולכך האשימם "מרגלים אתם", כדי שיפחדו לחקור את אנשי המקום, כיון שחושדים בהם שמרגלים הם. (באר התורה) 📖
"וימלא הגביע באמתחת בנימין" (מ"ד י"ב)
היו מכים את בנימין ואומרים יגב בן גבת, ביישנתו עד שנשבע בחיי אביו יעקב שלא גנב... מיד האמינוהו, שלא היה רגיל להשבע. (מדרש) אמר להם מנשה: 'בבקשה הניחו לו, שמא גנב את הגביע כדי לנחש בו היכן ימצאו את אחיו, אבל אתם גנבים כולכם. (כת"י תנחומא ישן-תורה שלמה)"

- ← יוסף פותר את חלומותיו של פרעה ועולה לגדולה בארץ מצרים.
- ← יוסף נושא לאישה את אסנת בת דינה, אשר יולדת לו שני בנים: אפרים ומנשה.
- ← לאחר שעברו שבע שנות השובע, הגיעו שנות הרעב כפי שניבא יוסף.
- ← עשרת אחי יוסף באו מצרימה לשוב אוכל.
- ← יוסף הכירם והם לא הכירוהו. הוא דורש מהם להביא את בנימין.
- ← האחים סיפרו ליעקב על הקורות אותם, יעקב מסרב לשלוח את בנימין.
- ← יוסף מקבל את אחיו בכבוד רב ומסדר להם משתה כיד המלך.
- ← הבחינה והניסיון בגביע.

📖 "ויהי בבקר ותפעם רוחו"

📖 "וקל שדי יתן לכם רחמים" (מג, יד)
לכאורה היה צריך לומר: "יתן עליכם רחמים" ולא "לכם", והרי לכך נתכוון שהשי"ת ירחם עליהם. מבאר הרבי משה יחיאל מאז'ירוב זצ"ל; הרוצה שירחמו עליו מן השמים צריך תחילה שיהיה הוא עצמו רחמן, כדרך שאמרו: 'כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים' (שבת קנא). אף יעקב אבינו איחל לבניו שיזכו להיות רחמנים שיתן הקב"ה להם מידה טובה זו של רחמנות על אחרים וממילא ירחמו גם עליהם מן השמים. (ממעיוות הנצח)

פינת הניבים והפתגמים

תניא: הכל בידי שמים חוץ מצנינים פחים שנא' "צנינים פחים בדרך עיקש שומר נפשו ירחק מהם".
מסביר רש"י צנינים פחים - קור וחום בידי שמים, אם באים פורענויות על האדם, גזירת הקב"ה, חוץ מצנינים ופחים - שפעמים שבאים בפשיעה, בידי אדם נינהו - שלא מגזירת המלך.
והנה דרכם של בני אדם שמזלזלים בקור וחום ולמרות שיאמרו להם החכמים אל תצאו בשעת הקור או בשעת החום. (כתובות כ ע"א)

חלקו הראשון של החלום, על הפרות, שרמוז כי יהיה מחסור בבשר לאכילה, לא הדאיג ביותר את פרעה - אם לא יהא בשר לאכילה, יאכל לחם. ברם, משבא חלקו השני של החלום, על השיבולים, ורמז שיהיה מחסור אפילו בלחם - מיד "ותפעם רוחו". (ספרי דרוש-מעינה של תורה) 📖
"שיבו שברו לנו מעט אוכל" (מג, ב)
רמז למספר נרות חנוכה בפרשת "מקץ" (מג ב) "שובו שברו לנו מעט אוכל", "לנו" בגימ' פ"ו (86) אם שוברים את "לנו" נקבל מ"ג (43) וזהו "שברו לנו" תשברו את "לנו" ויצא מ"ג, "ומעט אוכל" כלומר את האות הכי קטנה שבמילת "אוכל", דהיינו א', וביחד הרי מ"ד (44) הוא בדיוק כמספר נרות חנוכה. (אוצר חיים בשם "אהל מועד") 📖
"חשמונאי..."

בשם חשמונאי למעשה מופיע הניצחון של עם ישראל והמכבים על היוונים, שרצו לבטל 3 מצוות העיקריות: חודש, שבת ומילה.
חשמונאי = חודש, שבת, מילה, ניצחון, את, זיוון.
כן יאבדו כל אויביך ה'.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה בערב שבת ומוצאי שבת

א. ראש חודש טבת שחל בשבת, מוציאים שלשה ספרי תורה. סדר הקריאה הוא כדלקמן:

= קוראים בספר הראשון **שה בפרשת השבוע**.
= והשביעי משלים בספר שני, של **ראש חודש**. (ספר **במדבר**, פרשת פנחס פרק כח' "וביום השבת...")
= המפטיר קורא בספר תורה השלישי **בפרשת הנשיאים השייכת לחנוכה**. (ספר במדבר פרשת נשא פרק ז')

המשלים בספר השני אומר חצי קדיש, וכן המפטיר אומר חצי קדיש, ואם עלו שבעה עולים או יותר בספר הראשון, יאמרו שלשה קדישים, קדיש לכל ספר תורה, מאחר ונשלמה חובת היום בספר הראשון.

ב. ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

ג. כשחל יום ראשון של חנוכה בשבת, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שבעה עולים (לכל הפחות) בפרשת השבוע, והמפטיר קורא מברכת כהנים עד ביום השני, ומפטיר "רני ושמחי בת ציון", ובשבת שניה המפטיר קורא מביום השמיני עד כן עשה את המנורה, ומפטיר בנרות דשלמה, ולעולם אין מזכירים חנוכה בברכת ההפטרה.

ד. פטט המנהג להדליק נר חנוכה במוצאי שבת בבית הכנסת, **קודם שהשליח צבור מבדיל על הכוס**, אבל המבדיל בביתו, להוציא את בני ביתו ידי חובתו יש לו **להקדים הבדלה לפני הדלקת נר חנוכה**.

ה. הנוהגים בכל מוצאי שבת שלא לעשות מלאכה עד שיעור עשה וחומש, כשיטת רבינו תם, ומרן השלחן ערוך, גם במוצאי שבת חנוכה לא ישנו מנהגם, בדבר הדלקת נרות חנוכה, שאין זו סתם חומרא בעלמא, אלא חובה קדושה לכל יראי ה' וחושבי שמו, בהיות שהרבה מאוד מרבתינו הראשונים סוברים להלכה כדעת רבינו תם בזה, וכן הרבה מגדולה האחרונים, והמחמיר בזה ישא ברכה מאת ה'.

ו. אין מברכים בהבדלה "בורא מאורי האש" על נר חנוכה, שאין מברכין על הנר עד שיאותרו לאורו, ובשמן הזה שמדליקים בפנים, ואין לו נר אחר, יש אומרים שאפשר להקל לברך בורא מאורי האש על נר חנוכה, בשעת הדחק.

ז. לרוב, בחנוכה אנו קוראים בפרשת - "מקץ". בסוף פרשת "מקץ" נכתבו מספר התיבות (המילים) בפרשה 2025. המילה **נר** בגימטריא 250 כפול שמונת ימי חנוכה נקבל 2000 נוסף את היום שבו נחוג את חג החנוכה כה' (25) בכסלו נקבל יחד 2025, (כמנין התיבות בפרשה).

ח. לפעמים קורה שבשעה שרוכשים שמן זית עבור הדלקת נרות החנוכה, אומרים לחנוני שהוא מעוניין בשמן זית לחנוכה, ואף חוזר ומדגיש את זה שוב ושוב. ושואלים, האם השמן נחשב הוקצה למצוותו כמו שמן שדולק בכוסיות החנוכה ואסור בהנאה כיון שפירש שהוא להדלקת הנרות? דעתנו היא שאין לאסור את אותו השמן, משום שאנן סהדי שלמרות שפירש ואמר שקונה את השמן לכבוד נרות החנוכה, אין כוונתו להקצות גם את מה שיישאר אחרי החג, אלא כוונתו לשמן שצריך להדלקת הנרות. ולכן השמן שנותר בבקבוק לאחר חנוכה מותר להדליק בו גם לשבתות.

כל הפתילות של ימי החנוכה, ישמור וישרוף יחד עם החמץ בערב פסח.

יהי רצון שבזכות הדלקת נרות החנוכה נזכה בקרוב להדליק נרות בחצרות קדשך - בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימנו, אמן כן יהי רצון.

מכל מלמד השכלתי

יהי מקץ שנתים ימים ופרעה זולם והנה עמד על היאר :

פרשת מקץ לעולם יוצאת בשבת חנוכה. ורמזים מהפסוק :

ויהי = ו - ובכסלו. יהי - גימטריא כה'. (בכה' בכסלו חוגגים חנוכה)

מקץ שנתים ימים

= מכסלו קמו צריו.

= שמאל נר תדליק, ימין מזוזה.

= ימנע מבכיה ימנע מהספד.

(אבלות אסורה בחנוכה)

= ופירשו רבותינו עליהם השלום.

= ת' לילות מדליקין.

והנה עומד = וצאת תכובים נדליק הנרות עד מניעת דרכים.

(עד שתכלה רגל מן השוק).

על היאר = עד ליל השמיני ישרפו אור רובם.

"זאת חנוכה"

ביום האחרון של חנוכה, הנקרא בשם "זאת חנוכה" - מסתיימים שמונת ימי החנוכה, ולכך כמה השלכות הלכתיות: לגבי השמן והפתילות שנותרו בחנוכה יש בהם קדושה - אסור בהנאה, ואין להשתמש בו לשום צורך שהוא, אלא לשורפו במדורה.

מנהג ישראל קדושים, לשמור את השמן והפתילות ולהצניעם עד ערב פסח ולשורפם עם ביעור החמץ.

כתב בשערי תשובה שביום ששי צריך להתפלל מנחה לפני הדלקת נר חנוכה, בגלל שתפלת מנחה היא כנגד קרבן תמיד של בין הערבים, ואחר הקרבת התמיד היתה הדלקת המנורה, ונר חנוכה זה זכר להדלקת המנורה, וזה מרומז בר"ת "מנחה" מ-מנחה נ"ח-נר חנוכה ה'-הדלקת נר שבת.

מה הקשר בין אותיות

האל"ף בי"ת לחג החנוכה?

החיד"א מביא בספרו "מדבר קדמות" כי ענין נס חנוכה, מרומז גם בכל כ"ב אותיות הא"ב בצורה הבאה :

א ב ג ד ה ו ז ח - עולה מניינם ל- 36, כמניין הנרות שמדליקים בחנוכה, ללא השמש.

ט - נר חנוכה מצווה להניחו למטה מעשרה טפחים, היינו בטפח ה"ט."

י כ ל מ נ ס ע פ - ר"ת: יוד פשר, למעלה מעשרים: נר, סוכה, ערוב, פסול. צ ק ר ש ת

- ר"ת: צורך קדושה, ראוי שמש תוסיף.

פינייה ומוטל העגלונים

בעיירה באירופה בה מתרחש סיפורנו, הצטיינו שני עגלונים. אחד מהם היה צעיר, בחור כארז ושמו היה "מוטל בעל העגלה". סוסיו של מוטל היו דומים לבעליהם: הם היו שדים משחת, מהירים, גאים ואמיצים. סוחרים צעירים ששמו להם למטרה להיות ראשונים בכל יריד, העדיפו לנסוע עם מוטל הצעיר. העגלון השני היה יהודי קשיש, מתון ומיושב, הוא היה ירא-שמים גדול, אם כי לא נמנה על הלמדנים הגדולים. נהג להתפלל בכוונה ולומר אחרי התפילה מספר פרקי תהלים וככל שיכול השתתף אף בשיעורי הלימודים בבית הכנסת שלו. שמו היה פנחס אולם כולם קראו לו "פינייה בעל העגלה". סוסיו של פינייה היו כחושים ותשושים וגם לא צעירים ביותר. בשום פנים ואופן לא יכלו להתמודד עם סוסיו האבירים של מוטל. כנגד זה רחשו לו האנשים אימון רב ונהגו לשלוח דרכו סכומי כסף ניכרים, וכן סחורות שלגביהן לא היתה השעה דוחקת. כך שימשה עגלתו של מוטל בעיקר להובלת אנשים "אקספרס" ואילו של פינייה להובלת סחורות. בין שני העגלונים התפתחה תחרות ומוטל הצעיר ניסה "לחטוף" את לקוחותיו של פינייה בהציעו להם שירות מהיר יותר. הזקן מצידו שם את מבטחו בה' שימציא לו את פרנסתו. פעם אחת, והיה זה במוצאי שבת חנוכה, עמדו מוטל ופינייה לצאת ליריד השנתי בעיר הסמוכה. במשך כל השבת ירד שלג בלי הפוגה. לפנות ערב הפסיק השלג לרדת. יציאה לדרך היתה בחזקת סכנה. מוטל היה שבע רצון. שלושה סוחרים סיכמו איתו עוד לפני שבת, שמייד אחרי הבדלה הוא יסע אתם, כדי שיוכלו להיות ראשונים ביריד. הוא "בלע" תפלת ערבית בגמיעה אחת, הדליק נרות חנוכה ומבלי לחכות עד שהנרות יכבו, רתם את סוסיו, הושיב את הסוחרים ויצא לדרך. הנוסעים שהיו מכורבלים בשמיכות צמר עבות ועל ראשם כובע-פרווה, הביטו בהנאה על מוטל הצעיר ועל סוסיו הגיבורים. עוד כמה שעות – הרהרו – הם יהיו ביריד ויקדימו את כל המתחרים שלהם. העגלה של מוטל החליקה בקלות על השלג ונרות החנוכה המבוויישים הבהבו בבית כאילו הושמו במקום לא נכון...

גם פינייה בעל העגלה עמד לצאת במוצאי שבת עם שני סוחרים לאותו יריד עצמו. אולם שעה שמוטל כבר היה בדרך, עמד פינייה בתפילת ערבית יחד עם הציבור. לאחר התפילה הבדיל והדליק נרות חנוכה וישב לסעודת "מלוה מלכה". הוא לא העלה בדעתו כלל שאפשר לצאת לדרך, כל עוד נרות החנוכה דולקים. הנוסעים של ר' פינייה רזזו אותו לצאת לדרך. הסבירו לו כי זה לא סתם יריד כי אם יריד שנתי גדול וחשוב. פינייה אמר כי רבונו-של-עולם "ייסיפק" לתת להם פרנסה גם באיחור של חצי שעה. פינייה בירך על המזון בכוונה גדולה והמתין עד שכלתה טיפת השמן האחרונה מן הנרות. רק אחרי כן הוא יצא לרתום את הסוסים לעגלה.

נוסע לו פינייה והנוסעים שהשלימו כבר עם גורלם,

וקיוו להגיע בזמן ליריד. אט אט נעצמות עיני העגלון, ראשו נשמט על כתפיו, הוא מרפה מהמושכות ונרדם. הדרך עוברת ביער עבות ומקיפה אגם קטן. בחורף כאשר מימי האגם קפואים, אפשר לעלות עליו בעגלה ולחצותו. אולם עתה, שהחורף אינו קר ביותר, מסוכן הוא אפילו להתקרב לאגם זה. העגלה רצה קדימה, פינייה ישן והמושכות רפויים, תלויים לצידו של העגלון. הנה הם מתקרבים, הנה הם כבר על שפת האגם, אולם... הסוסים עושים עתה תפנית חדה, אינסטינקטיבית, מתרחקים מהאגם וממשיכים לרוץ בדרך הסלולה.

כאשר פינייה פתח את עיניו, החלו כבר השמים להאפיר. מרחוק הוא ראה את ראשי הבתים ותמה כיצד זה הגיעו כל כך מהר לעיר, שהיתה מחוץ חפצם. לפי חשבונו היה עליהם לנסוע עוד כשעתיים-שלוש. פינייה נוהג את העגלה לאכסניה בה נוהגים הסוחרים להתאכסן, שבואם העירה. הדלת עודה נעולה, והסוחרים, שאף הם התעוררו בינתיים, מתפללים כיצד זה הגיעו כה מהר. האמנם קצפה להם הדרך? והפלא הגדול שבעתיים, כאשר הם נוכחים לדעת כי מוטל ונוסעיו טרם הגיעו, למרות שיצאו לדרך זמן רב לפניכם.

בינתיים האיר השחר, והסוחרים נטלו את טליתותיהם והלכו לבית-הכנסת. משם הם יצאו ליריד וכפי שהתברר לאחר מכן האירה להם ההצלחה פנים והם עשו עסקים מצויינים. רק כעבור מספר שעות, כאשר הם חוזרים לאכסניה לאכול ארוחת בוקר ולנוח קמעה – מגיע מוטל עם נוסעיו, כשהם רועדים מקור. "מה קרה לכם, למען השם?" – שואלים נוסעי פינייה את מוטל והאנשים שבאו עמו. "ומה קרה לך מוטל?" – מוסיפים הם להקשות – הלא יצאת זמן רב לפנינו וסוסיך מהירים הם כשדים, מדוע התמהמהת כל כך?" "הגידו לי אתם" – משיב מוטל בשאלה משלו – "הגידו לי האם פינייה נסע מעל לאגם?" הסוחרים מושכים בכתפיהם, אין הם יודעים איפה וכיצד נסע פינייה.

"לי לא הלך הפעם כל כך טוב" – מספר מוטל מבווייש. "הסוסים שלי הוליכו אותי ישר על האגם ושם נשבר הקרח תחתינו. היה לנו מזל שזה קרה קרוב אל שפת האגם. אלמלא כן היינו טובעים שם מבלי שאיש יידע לעולם מה קרה אתנו. גם כך טבלנו טבילה הגונה ויצאנו מהמים הקרים כל עוד נשמת רוח חיים באפינו. לאחר מכן לא יכולנו, כמובן להמשיך בנסיעה כי בגדינו קפאו עלינו והיינו מוכרחים להיכנס לבית איכרים סמוך, להתפשט ולייבש את בגדינו. אין פלא איפוא שהגענו באיחור כזה..."

"אתה רואה, מוטל, שלא היה כדאי למהר כל כך. נרות החנוכה שהשארת מאחוריך מבוויישים, לא מחלו לך על כך שרצת מהר-מהר והפכת עולמות, כדי להביא את הנוסעים שלך לפני פינייה. השם יתברך הזהיר אותך, מוטל, ואתה חייב לברך ברכת הגומל שיצאת שלם מכל הענין הזה, אתה וכן סוסיך"

- "כן, כן, אני הסקתי את המסקנות המתאימות" – אמר מוטל בארשת רצינית. "להבא לא אבייש את נרות החנוכה ולא אשאיר אותם לבד בחדר. מה אני, לא יהודי?"

חודש טבת

מזל החודש: גדי, על שום שבחודש טבת בשנה מבורכת גשמים מתחילים השדות להוריק והגדיים יוצאים למרעה. טבת הוא החודש העשירי למניין חודשי השנה לציאת מצרים מניסן, והרביעי למניין חודשי השנה לבריאת העולם מתשרי.

שמות החודש: במקרא מוזכר החודש פעם אחת בלבד במגילת אסתר "**בחודש העשירי הוא חודש טבת**".

רוב שמות החודשים במקור כנראה **בבלי** והובא ע"י שבי ציון. במקורות מוזכרים כמה שמות לשם החודש:

טבת מלשון **טובה**, כי בחודש הזה היתה טובה לישראל. "**טבת גדלה בו הדסה**". הדסה היא אסתר שנלקחה בחודש זה לבית המלך אחשוורוש ובכך צמחה טובה לעם ישראל, שכן אסתר השפיעה על ביטול גזרת המן. (קידוש ירחים דר"פנחס).

טובה אחרת צמחה לעם ישראל, בחודש טבת, "**שבו נהרג סיחון ועוג שנתיירא משה מהם**" (מדרש שמות החודשים).

סיבה אחרת לשם היא אולי מלשון **הטבה**, תיקון שיעור, ראש חודש טבת חל בסיום חג החנוכה והוא מקבל הארת נרות על כל ימי החודש, כי בראש תלוי כל החודש כלומר בהטבת הנרות. ימיו 29 = כ"ט - ראשי תיבות: כל-טוב.

"בניך בשחילי זחיים" - חינוך

"הדרך הנכונה לחנך היא להיות להם לדוגמה"

ילדים מרגע לידתם, לומדים ע"י התבוננות בנו ההורים, על העולם בו אנו חיים. הם לומדים מאיתנו על יחסינו לחברים, על היחס שלנו לעבודה, לתרומה ולמועילות, על היחסים בינינו כבני זוג ועל היחס שלנו לאנשים בכלל. ילדים מעולם לא הצטיינו בקשב להוריהם, אבל אף פעם לא הפסיקו לחקות אותם. אכן מתוך אותה התבוננות בנו ההורים הם מקישים כיצד עליהם להתנהל בעולם ואנו המודל עבורם ללמידה.

באמצעות פעולותינו היום יומיות, אנחנו מהווים דוגמה אישית לילדינו במי שאנו, גם כשאנו במיטבנו וגם כאשר אנו מפספסים. התנהגותנו, הנצרכת בתודעתם של ילדינו משמעותית הרבה יותר משעות של הטפות ונאומים ארוכים אודות ערכים, האני מאמין שלנו ושאיפותינו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרה"ג **יחזקאל יוסף שליט"א**

בבית הכנסת "**אוהל מועד**" בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "**בית הלחם**"

מקום מיוחד לעלים

לעילוי נשמת

יצחק גולגי בן שרה ז"ל ערב שבת שיר השירים 16: 30 משמרה בשבת בשעה 12: 15 ובמוצאי שבת בפילת ערבית בשעה 17: 10

מרכה והצלה

למישה וזנה פשו שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה לשנים טובות זיווג הגון לבנותיהן לרפואת **משה** בן שושנה ולרפואת **חנה** בת נוימה

מרכות ואיחולים

לז'דב וז'חמה כשר בהגיע תבת **צ'ופיה** לגיל **מיוזות**. יח"י שתגדל כאמתנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה ותצליח בלימודיה ובכל דרכיה ומעשיה וברכה וצלחה ונחת **לציפורה כשר** הי"ו ולמשפחת **עובד** הי"ו

רפואה שלימה

לז'דהבה הג'ית בנת שולמית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ורש"ה גידיה. שתחזור לאינתה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות

לכאפרים ורבקה באבא שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין וזכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלמה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה לזיווג הגון **למשה בן רבקה** לרפואת **משה** בן גיבי וחנה בת שרה להבדיל לעיני **באבא בן מורוארי ז"ל**

מזל טוב ואיחולים לבבנים

דבורה ויוסי רנ"ג הי"ו **רחל ושאול כהן** הי"ו לגישואי **שמואל** עם רעות יח"י שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "**ענני הגפן ענני הגפן דבר נאה ומתקבל**"

מרכה והצלה

מרדכי ומלכה יחיהו שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי וגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ויררו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

לעיני הצנועה והענו

יהודה טב בן פרחא ז"ל **שרלי טב** בן יקוט ז"ל השבוע פקידת שנתם

לעיני הצנוע והענו

אהרון מלכה בן מסעודה ז"ל ד' טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנועה והענו

חנה מוסאי בת פרי ויחזק ז"ל ה' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנוע והענו

אברהם באבאי בן יוסף ז"ל ו' טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

<p>שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונז בת גוהר מנב"ת ציפורה חברוני בת מרים מנב"ת</p>	<p>יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה באבאי באבאי בן מורוארי ז"ל אשר לוי בן נובר ז"ל יצחק גולגי בן שרה ז"ל אברהם אסולין בן דאד וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל</p>	<p>אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו עילאי-חי דורון בן אריאלה-מזל הי"ו יוסף אהרונז בן גיבי הי"ו שרה גיבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הויג בת מרי מנב"ת דליה ניסימי בת גורג'יה מנב"ת דוריה חיה בת אסתר מנב"ת</p>
--	---	---